

תת"ע 12133/12/17 - מדינת ישראל נגד נסים כהן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 12133-12-17 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נסים כהן

הנאשם

הכרעת דין

1. על פי העובדות ביום 23.12.16 נהג הנאשם ברכב מ.ר. 6726961 בשעה 08:24 בצומת שדרות גולדה מאיר אסירי ציון בירושלים, ובעת שהרכב היה בתנועה השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית.
2. בתשובתו לאישום כפר הנאשם בביצוע העבירה, וטעו כי ידו "הייתה באף" ומהמרחק בו ראתה אותו השוטרת לא ניתן לראות את ביצוע העבירה.
3. במסגרת פרשת תביעה העידה השוטרת וובסרט וובנך בהתאם לדו"ח שערכה (סומן ת/1) עלפיה: "הנהג הנ"ל ברכב הנ"ל שהיה לבדו שמגיע מכיוון כללי גבעת זאב לכיוון כללי בר אילן. אני עמדתי סטטי עם הניידת 980 בחנייה של קניון רמות כשהפנים אל התנועה, הבחנתי בנ"ל אשר משתמש במכשיר טלפון נייד תוך כדי נהיגה רציפה. הנ"ל אחז במכשיר ביד ימין סמוך לאוזן ויד שמאל אווזת בהגה. העבירה זוהתה דרך שמשת הרכב שהייתה נקייה בצורה ברורה. הנ"ל השתמש במכשיר בצבע שחור. נעצר על ידי תוך כדי שמירת קשר עין רצוף עד עצירתו. אור יום ראות טובה הוסברה מהות העבירה נרשם דו"ח זה בהתאם.
- בתגובתו מסר הנאשם: לא דיברתי בטלפון רק חטיתי באף. אני רוצה להגיד לך שיד אחת הייתה על ההגה ויד שניה על החותם. שדה הראיה של השוטרים מתחת לגשר רחוק ואני הייתי בנתיב השלישי כ- 60 מטר מהניידת וגם השוטרת". במסגרת חקירתה הנגדית דחתה השוטרת את גרסתו לפיה על חלון הרכב הימני הוצמד וילון שחור שאינו מאפשר מבט פנימה והדגישה כי ראתה את העבירה מבוצעת דרך החלון קדמי (עמוד 4 שורה 3).
4. עד תביעה נוסף הוא המתנדב דן ליטבינוב בהתאם לדו"ח שערך (סומן ת/2) על פיו: "ישבתי סטטי בתוך ניידת בכביש פנימי של החניון של קניון עם הפנים כלפי התנועה... מכיוון כללי גבעת זאב לכיוון כללי בר אילן כך שאני רואה תנועה לרכבים... הרכב הנ"ל נסע בנתיב האמצעי מתוך שלושה נתיבים

ואין רכב ביננו וראיתי בצדו הימני של הנהג הנ"ל חפץ מרובע עם פינות חדות הדומות בצורתו למכשיר נייד שהוא אוחז סמוך לראשו מימין המשכתי אחרי הרכב הנ"ל ועצרתי אותו תוך שמירת קשר עין רציף אחרי צומת הנ"ל נהג לד אור יום ראות טובה חלון ימין של הנהג שקוף". המתנדב במסגרת חקירה נגדית כפר בטענת הנאשם כי בעת שניגש לרכב היה וילון מוצמד בצד הימני. (ראו עמוד 4 שורות 23-26)

5. במסגרת עדותו שב הנאשם על גרסתו לפיה "נגע באף ולכן חשבו שזה טלפון" והוסיף, כי ניתן לראות מפירוט שיחות הטלפון כי לא שוחח ובכל חלונות הרכב מותקנים וילונות כיוון שהוא מספק תרופות. הנאשם הוסיף, כי אין לו באותו מכשיר דיבורית אלא בלוטות'.

דין:

6. לאחר ששמעתי את הצדדים ראיתי להעדיף את עדויות השוטרים ולדחות כבלתי מהימנה את עדות הנאשם. כפי שהעידו השוטרים הם הוצבו באותו היום במקום וזאת לצורך אכיפת עבירות תנועה. המדובר בשעת בוקר בו שניהם מבחינים בנאשם מגיע על הכביש. המתנדב מוסיף כי הנאשם היה בנתיב האמצעי, ולא בנתיב הרחוק כפי שציין, כשאין רכב לידו והוא מחזיק בידו מכשיר הדומה למכשיר פלאפון סמוך לראשו. עדותו מצטרפת לעדותה של השוטרת שהבחינה בנאשם מחזיק מכשיר נייד בצבע שחור סמוך לאוזן ורק יד אחת מחזיקה את ההגה. כאמור עדויותיהם משלימות זו את זו. מנגד את עדותו של הנאשם לפיה רק חיטט באף ראיתי לדחות כבלתי מהימנה. כאמור שני השוטרים ראו מכשיר אותו מחזיק הנאשם ולא רק את ידו. יתר על כן במקום בו הוצבו השוטרים ניתן להבחין בביצוע העבירה ואין המדובר במרחק גדול כפי שניסה לתאר זאת הנאשם. בעניין זה ראיתי להוסיף, כי הנאשם לא ידע את מיקום השוטרים וכפי שטען הבחין בהם רק לאחר שיצאו לקראתו. כפי שצינתי הנאשם בבית המשפט ניסה לטעון כי נסע בנתיב הרחוק אולם נתון זה לא קיבל אישור. להפך, המתנדב מציין באופן מפורש כי הבחין בנאשם בנתיב האמצעי כשאין בסמוך לו כל רכב. אציין כי אף בתשובתו לאישום לא טען הנאשם כי היה בנתיב הרחוק. לכך יש להוסיף את העובדה, כי הנאשם בחר בבית המשפט להציג מצג לפיו כל חלונות הרכב היו עם וילונות, מתוקף אופי עבודתו, ומשום כך אין סיכוי כי השוטרים הבחינו בעבירה. כאמור ראיתי לדחות גרסה כבושה זו. בשטח פרט מהותי זה לא הוזכר ולו במילה. להפך, שני השוטרים מציינים באופן ברור כי הבחינו בעבירה כשהיא מבוצעת דרך חלון הרכב וכשניגשו לרכב לא היה וילון והחלון קדמי ימני היה נקי. אם לא די בכך, הרי שהנאשם בחר להציג תמונה ובה וילון רק על הצד הימני קדמי. כשנשאל אם כל חלונות הרכב מכוסים וילונות השיב בחיוב. כשהתבקש להציג תמונות המאששות טענה זו מסר כי אין באמתחתו. כאמור, אם אלו הם פני הדברים עולה השאלה מדוע נתון זה לא נמסר גם כן על ידו בשטח ואם לא בשטח אזי מדוע לא נמסר בתשובה לאישום.

דומה כי גרסה זו "הוכנה" לקראת דיון ההוכחות ולא מעבר לכך. אין לי גם ספק כי אם כל חלונות הרכב היו מכוסים וילונות כדבריו, נתון זה היה מקבל ביטוי בדוחות השוטרים. במצב דברים זה לא הותירה כאמור עדות הנאשם רושם חיובי, וכשמנגד שתי עדויות ברורות וסדורות שלא נסתרו, אני מחליט להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ו' ניסן תשע"ח, 22 מרץ 2018, במעמד הצדדים